

Hevoskasvatus nousussa

Hevosjalostus on nykyään maailmanlaajuista toimintaa. Kaukana ovat ne ajat jolloin asiantuntijat varoittelivat, että ei ehkä kannata viedä tammaa sen lähimpänä olevan naapurin oriin luo, vaan miettiä parasta mahdollista oria; tutkia suvut ja yksilöiden rakenne. Oikeasti tällaisista kirjoitteluista ei ole kulunut kuin parikymmentä vuotta. Hevosten jalostus on harpannut varsinaisen laukka-askeleen ihan lähihistoriassa.

Nykyään on käytössä Internet, videot ja dvd-levykkeet joilla saadaan uskomaton määrä tietoa hevosista liikkumaan todella nopeasti. Samoin jokaisella on mahdollisuus käyttää maailman huippuureja jos vain lompakko ja pää kestävä siemenien lennättämisen maailman ääristä. Halpalentoyhtiöiden lennoilla ei tule mahdottomaksi lähteä katsomaan näitä maailman ihmeitä ihan paikan päällekin. Eikä pidä unohtaa niitä uranuurtajia, jotka sinnikkäästi jaksavat hankkia tänne pohjoiseen sellaisia eläviä oreja, jotka kantavat veressään Euroopan huippuhevosten geenejä. Nykyään ostetaan jopa tammoja siitoskäyttöä silmälläpitäen eivätkä siitokseen siirry ainoastaan ne tammot, jotka eivät sittenkään kestäneet tai toimineet käytössä. Kun mukaan lasketaan mahdollisuudet alkionsiirtoihin ja kloonauksiin, luulisi että hevosille tulisi ihan mahdottoman valtava kapsiteetti ja jokainen hevonen olisi se voittajayksilö.

Kaikki tämä on tuonut meille ihmisille valtavasti tietoa ja taitoa hevosista. Tuntuu että meillä Suomessa olisi tietoa jalostaa huippuhevosia, vaikka ratsuhevosmäärä on täällä pieni ja ainakin vielä on syntyvien varsojen lukumäärä häviävän vähäinen, kun sitä vertaa suuriin kasvattajamaihin. Mielenkiintoista on myös se, että joillakin kasvattajilla tämä taito tuntuu olevan ikäänkuin verissä. Jopa vähän vaatimattomista vanhemmista he saavat vuosi vuoden jälkeen tuottamaan huippuhevosia, kun taas toinen kasvattaja satsaa kaikkensa tammoihin ja oriisiin, mutta tuloksena on ainoastaan keskinkertaisia hevosia.

Kotimaista kasvatusta tulisi vaalia jatkuvasti. Tuohan se meille runsaasti työpaikkoja ja käyttää maataloutemme tuotteita.

Itse hevonen on kuitenkin pysynyt vuosien ajan samanlaisena. Toki hevosten rakenne ja psyke on saatu jalostettua enemmän nyky-aikaisen urheilun tarpeiden mukaiseksi. Hevosten kasvattajille on jopa alettu esittää toivomuksia että kasvattaisivat sellaisia hevosia, jotka sopisivat paremmin harrastelijoille. Olisivat siis helppoja ratsastaa ja hoitaa. Kilpahevosilta kun usein vaaditaan tietynlaista terävyyttä ja sellaisen ominaisuuden kanssa moni kokemattomampi ratsastaja on helisemässä. Onhan selkeästi esimerkiksi oritesteissä alettu kiinnittää yhä enemmän huomiota hevosen ratsastettavuuteen ja luonteeseen. En muista enää pitkään aikaa törmänneeni todella viihaiseen hevoseen, vaikka sellaisia oli ihan jokaisessa tallissa ja ratsastuskoulussa vielä 70-luvulla. Ainakin tältä osin on päästy jalostustyössä kovasti eteenpäin.

Kun varsa on sitten saatu maailmaan, alkaa tietoa ja taitoa vaativa osuus. Nimittäin kasvattaa siitä yksilöstä mukava ja reippaasti töitä tekevä aikuinen hevonen. On todella harmi, että perinteinen suomalainen hevosmiestaito kuoli melkein kokonaan siinä vaiheessa kun hevoset vaihdettiin maataloudessamme traktoreihin. Tieto ja taito pitää pyrkiä löytämään muita teitä. Kaikkea ei ole menetetty. Vielä löytyy muutama vanha hevosmies, joka on jo äidinmaidossa perinyt nämä arvokkaat taidot.

Kaikesta tiedosta ja taidosta huolimatta hevonen pysyy hevosena. Perusluonteeltaan tasaisena pakoeläimenä, jonka rakastaa totuttuja tapoja ja rauhaa ja jonka kanssa meidän ihmisten on mukava viettää aikaa; eläimenä josta ei koskaan opi kaikkea. Ehkä juuri siksi tällaisen jalosten eläinten kasvatus ja jalostaminen kiehtoo ihmisiä ympäri maapallon jopa niin että hevosten kasvattajien joukko kasvaa vuosi vuodelta myös täällä pohjoisessa.

SEPPÖ HUTTUNEN

★ uutisia

★ tuoreita kilpailutuloksia

★ käyttäjien oma kuvagalleria

★ vilkas keskustelupalsta

★ myynti-ilmoituksia

★ laaja linkkilista

www.ratsastus.net